

Uf de Bärge isch guet läbe

Uf de Bär - gen isch guet lä - be Odl - di - o - u, odl - di -
o - u! D'Chüe-ger juh-ze nit ver - gö - be, Odl - di - o - u, odl - di
o! Hie wo - n - üs d'Flüeh - ler - che sin - ge, hie wo
d'Gem - schi vor is sprin - ge. Wie de Vög - len i der
Luf - te isch hie o - - ben üs so wohl. Ol - di
hodl - di - o, hol - di odl - di o, odl - di hodl - di - he, hol - di
odl - di - o! odl - di odl - di odl - di odl - di odl - di odl - di
o! odl - di odl - di o! odl - di odl - di o - odl - di odl - di - o!

1. Uf de Bärge isch guet läbe!
D'Chüejer juhze nit vergäbe.
Hie wo-n-üs d'Flüehlerche singe,
Hie wo d'Gemschi vor is springe,
Wie de Vöglen i de Lüfte
Isch hie oben üs so wohl!

2. Zwar mir si nit Batzegrübler,
Notti si mer nut dest übler.
Üsi Spis isch Chäs un Ziger,
Früschi Lischen üses Gligler.
We mer hei, so viel mer bruuche,
Si mer ja die richste Lüt.

3. Kene steit is hie vor d'Sunne,
Allem Gschär sie mir etrunne,
Komplimänt u chrusi Mode
Wachse nit uf üsem Bode;
Hunderttuset närrschi Flause
Behönnt men uf de Bärge nid.

4. Chunnt es einisch de zum Scheide,
He, so gange mir mit Freude.
Ihr in euem Stadtgüstümmel
Sit o z'vollem wit vom Himmel.
Mir, uf üse höhje Bärge,
Sie scho lengste z'nächst derbi.